

O jehle a klavíru

Tenkrát, když ztroskotal ten zaoceánský parník Západoindické společnosti, plavaly spolu v Rudém moři klavír a jehla. Klavír se neustále naparoval tím, že bez ustání hrál jakési etudy, sonáty, zkrátka vše, co kdy kdo hrál na jeho klapky...

Takhle to pokračovalo několik týdnů, ve dne v noci...

Jednoho krásného dne, kdy slunce na nebi žhnulo a spalujícími paprsky olizovalo hladinu moře, klavír přestal hrát. S lehkou odmlkou a s pýchou v hlase se zeptal: „*Slyšíš, jehlo, jak překrásně hraji?*“

A jehla s metalurgicky slitinovým klidem odpověděla: „*Ne, natekla mi do ucha voda!*“